

Mijne Heren,

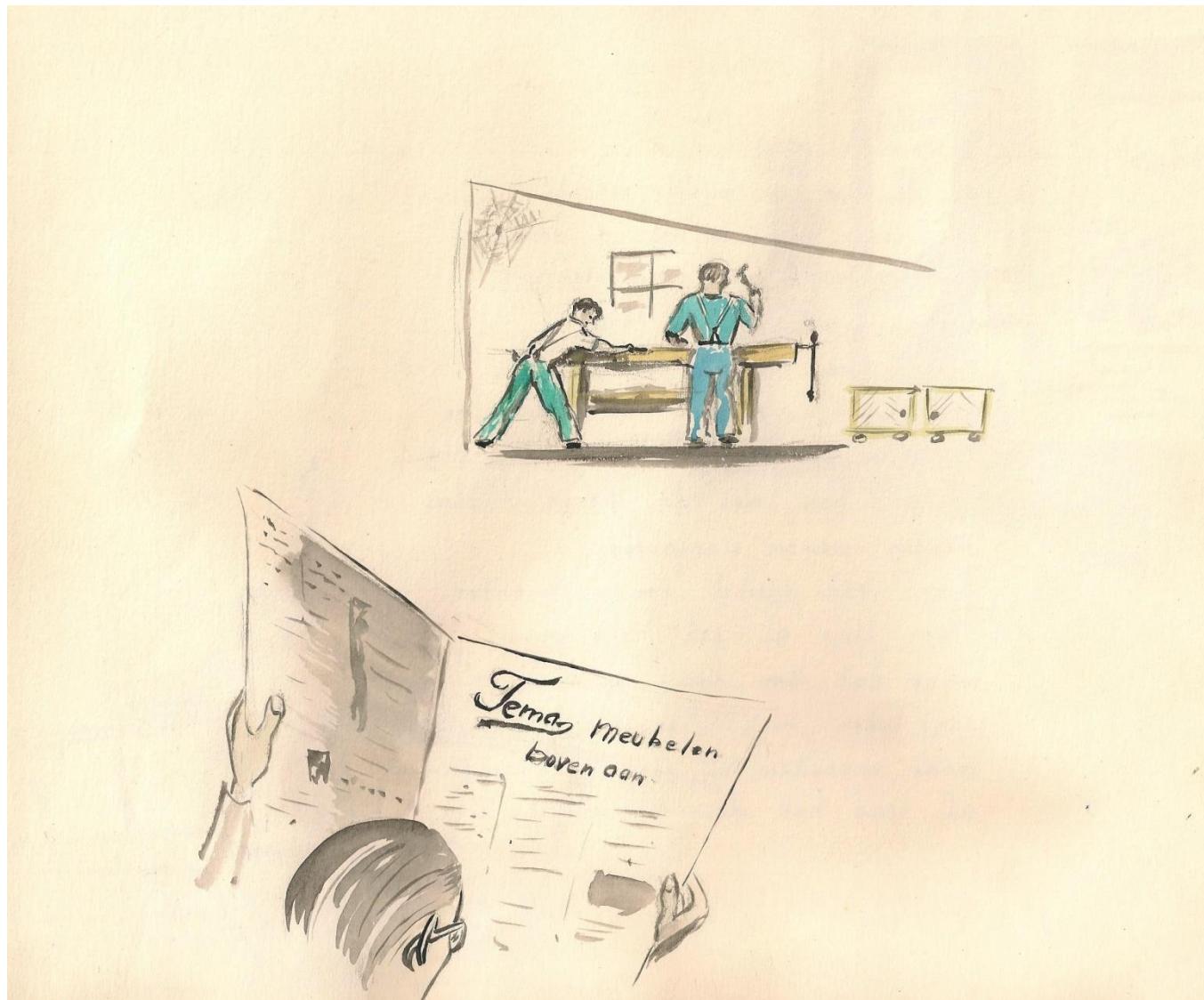
In dit boekje hebben wij
getracht het ontstaan, en
de groei van de FEMA" uit
te beelden

Dat Uw levenswerk zal
blijven floreren is de wens
van het:

Personeel

‘t Was in 1933
en de tijd was bijster slecht
een ieder riep als het zo doorgaat
komt er niets meer van terecht
overal was werkloosheid
steeds meer kwamen er nog bij
alles drok toen naar de steun toe
en was men met een gulden blij.
zo was het met de heren Alblas
beiden waren werkloos
~~Frank~~ een winkel zonder klanten
Rien liep al een hele poos
maar dat kon toch zo niet blijven.
want dan moest er steeds weer zijn
daar moesten zij wat op verzinnen
al was het dan maar iets in ‘t klein

samen even confereren
bij Frank Jan achter in de schuur
zouden zij het gaan proberen
dat koste dan alvast geen huu
een beetje hout en materialen
werden dan vast aangekocht
en toen werden in de bladeren
ook de klanten opgezocht
maar de klanten moesten weten
waar dat goed in aanloop was.
en een naam die werd gevonden
ja, die vonden zij al ras
Tema, Frank en Marinus Alblas
zag men in de bladeren staan
men kon dan advertenties lezen
Tema meubelen bovenaan

en zo was de zaak begonnen
dressoirs dat was hun eerste bouw.

3 voor 35 gulden

en de klanten kwamen gauw
toen het eerste dressoir verkocht was
vond de baas het reuze fijn
het moest toen naar St. Oedenrode
naar Werviers meubelmagazijn.

't schuurtje waar zij saam in werkten
werd zodoende gauw te klein
als het werk zo blijft lopen
moest de schuur wat groter zijn
maar er naast in 't oude huisje
woonde niemand toen die tijd.
dus dat werd in huur genomen
't was toen maar een kleinigheid.

en de meubelen die verkrokk'en
gingen met de sneldienst weg
bode Verkade ging naar Gouda
en dat ging met overleg
maar de zaak die werd skeeds groter.
zij konden 't samen niet meer aan
er werd naar hulp uitgekeken
nou dat zou dan toen wel gaan
want hun broers die lieper ook nog.
alle dager langs de straat
dus die namen zij aan 't werk
tenminste voor zo lang als 't gaat
men kan het overal aan merken
dat het werk beter ging
want wat of er toen gebeurde
was voor hun een heel groot ding

zij hoochten toen niet enkele plankjes
nee 't was toen een meter gelijk
en de broers die gingen samen
met een karretje langs de dijk.
want aan de Zuidka bij Ardenne
daar werd alles glad gemaakt
de rest moest met de hand gebeuren
en er werd niet bij gestaan
het verkopen ging nog beter
want men had een man gezocht
die de zaak verdedigd
dus er werd toen meer verkocht
maar wij gaan een poosje verder
't werk dat ging gestadig door
of 't oude huisje werd te klein weer
en er kwam wat anders voor

beter ruimte werd gevonden
papierfabriek „De Schone Haas“
die was van de haart verdwenen
en kreeg nu een andere baas
daar was ruimte meer dan nodig
er was zelfs nog wat te huur
hout van Fook dat werd geborgen
maar dat was voor korte duur
het machinepark werd groter
skeeds kwam er wat anders bij
dan een knecht en dan machines
op 't laatst was er geen plaats meer vrij
zo groeide Tema skeeds maar groter
ieder deed wat of hij kan
't personeel toen met elkander
telde 23 man.

't waren enkel geen dressoirs meer
kortom, alles wat men zocht
kon men bij de Tema vinden.
't werd daar alles al verkocht.
zocht men naar een mooi buffetje
of koer nog een linnenkast
ook een sjoelebak of een kapskôk
wat in elke woning past.
maar hoe groter of de zaak werd
de ruimte werd er door te klein
de voorraad hout die moest naar buiten
daarvoor moest wat anders zijn.
zo kwam er een mooie houtloods
binnen kwam de zaak weer leeg
weer een plaats voor een machine
die daar weer een plaatsje kreeg

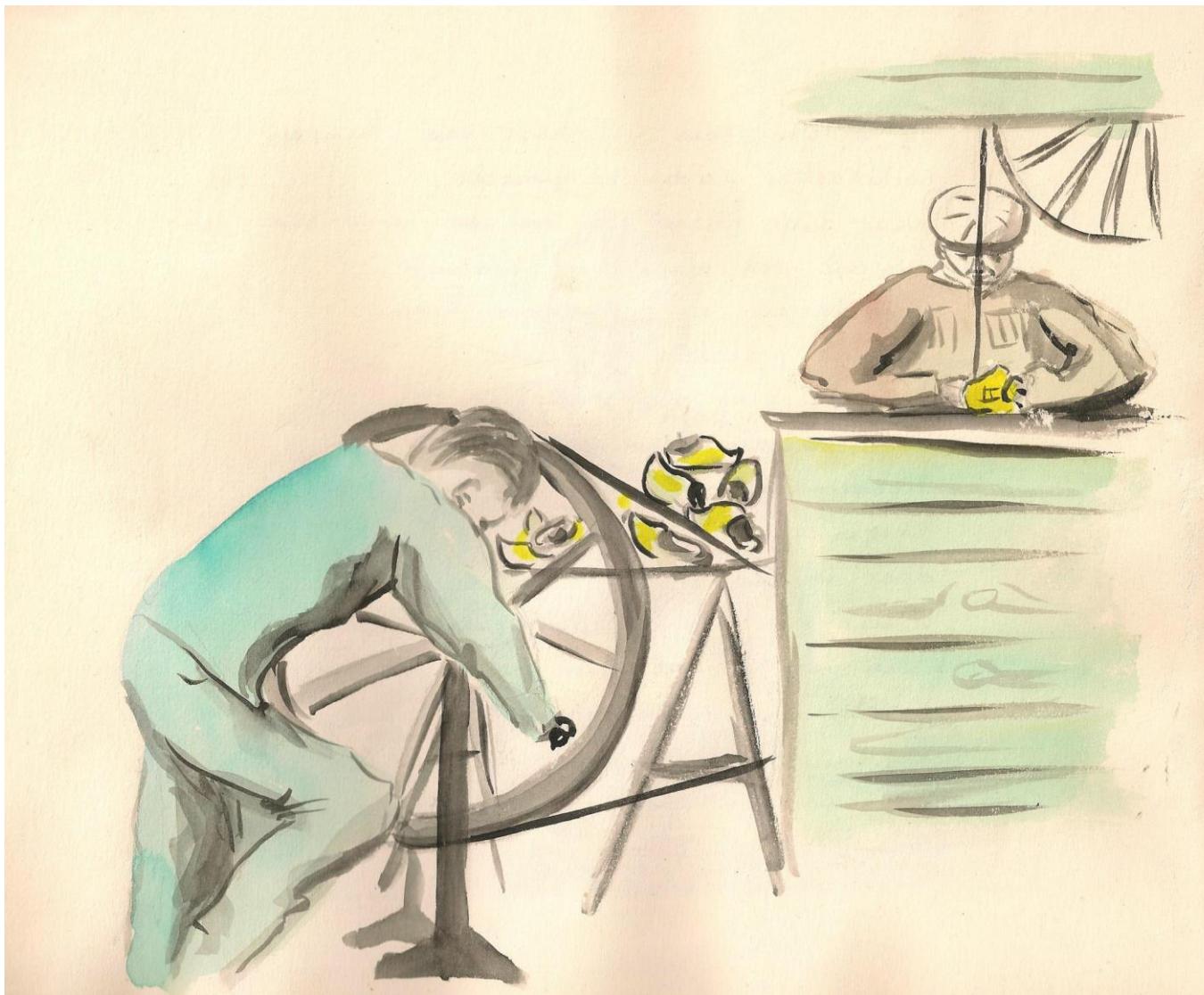
en zo draaide Tema verder
't ging heel goed, jaar in jaar uit
telkens zag men weer wat anders
Tema dat ging steeds vooruit
maar toen ging er wat gebeuren
dat was niet zo erg mooi
ze gingen hier de zaak aan 't slopen
vele vielen er ten prooi
oorlog kwam er in ons landje
de Duitsers kwamen in ons land
ze kwamen mensen bij ons halen
en staken alles hier in brand
vele mensen, jonge en oude
werden weg gedirigeerd
enkele wisten nog te vluchten
en die waren tem gesneerd

ook de mensen van de Thema
als ik wel heb tegen man
gingen met nog vele anderen
naar de mof, zo vlug als 't kan
't was een skrop voor al die mensen
maar ook de zaak die kreeg een tik
want het werk werd ook al minder
het waaidie toen niet meer zo dik
eerst was 't nog voor eigen klanten
maar al spoedig was het uit
de mof die zei: 'ik moet het hebben'
maar betaalde haast geen duik
zo werd het werk ook gaande minder
tot er heel geen hout meer was
en doen kon men werkelijk zeggen
begon de narigheid toen pas

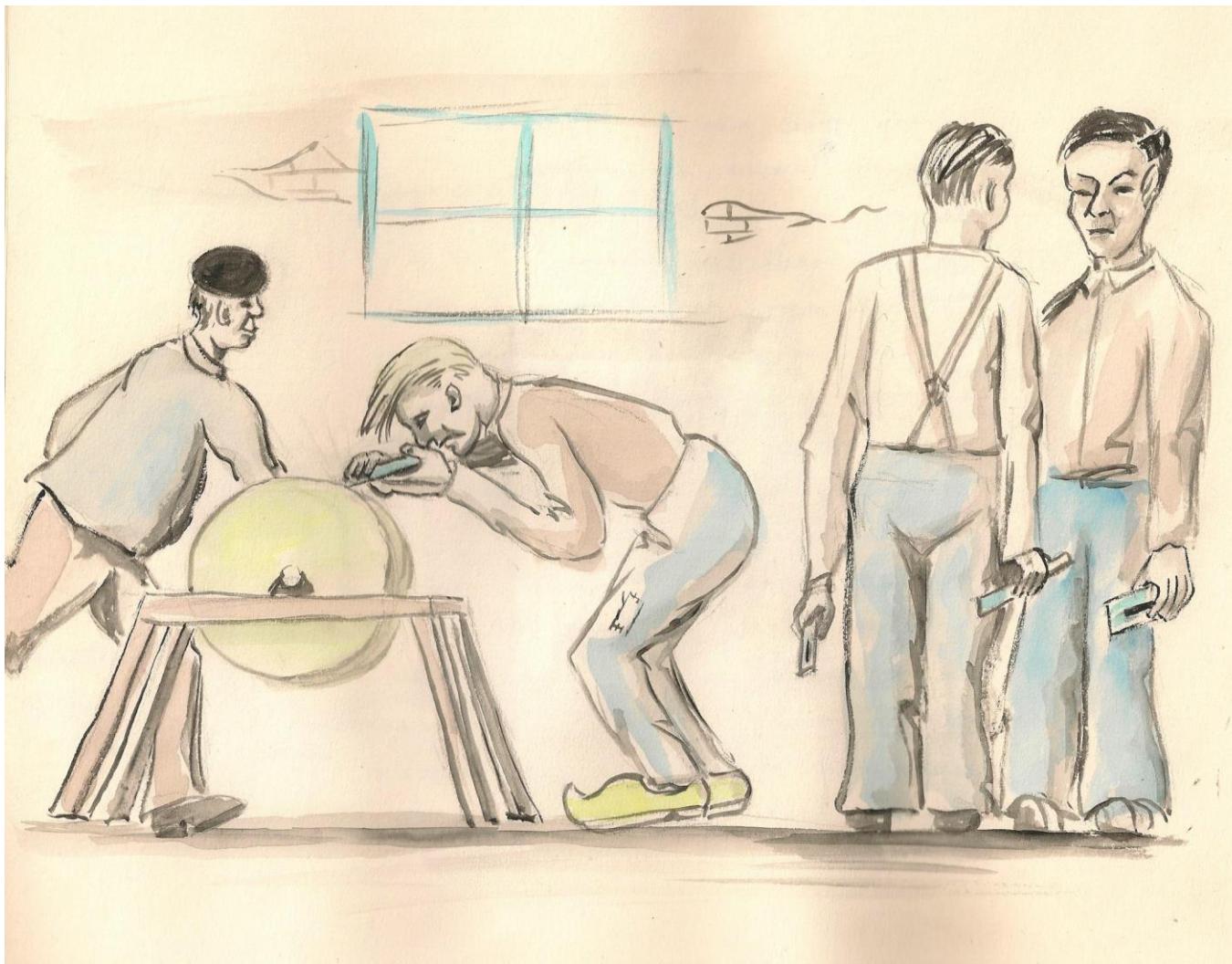
wij kregen toen wat hout van Kempkes.
nachtkastjes werden er gemaakt
maar daar kwam ook weer een eind aan
dus dat ook maar weer gestopt
toen kwam een van beide heren
op een prachtig mooi idee
klompen ging men repareren
en begon men daar weer mee
honderdtallen paren klompen
kregen daar een nieuwe zool
daar kon men weer een kijd op lopen
't Leek veel op een klompen school
toch werd dat ook weer belemmerd
de stroom was op, de zaag stond stil
en om dat met de hand te zagen
dat was echt geen peitenschild.

goede raad was slecht te krijgen
toch schen er een beetje licht
de commandant die kon wel helpen
als hij goed werd ingelicht
en verdraait dat mocht gelukken
zij kregen weer een beetje stroom
en men kon weer kloppen maken
van de planken van een boom
't personeel dat lastte ook weer
want die drukte doen een last
die moesten de machines draaien
en maar draaien met hun lijf
maar onderwijl had nog iets anders
post gevat in de fabriek
men maakte toen van suikerbieten
een vieze boel, een natte kliek

skroop ging men er fabriceren
iedereen bracht bietlen mee
da een moest draaien de ander koken
zo was ieder een leuze
ja het moest dan vaak gebeuren
als de skroop was aangedikt
en het koken dan gebeurd was
was de pan haast leeg gelukt.
Lekkens was het even proeven
en een ieder deed zijn best
als een ieder dan geproefd had
nou dan kreeg de baas de rest
en zo craakt de zaak maar verder
de een maakt klompen, de ander skroop
maar van andere soorten meubelen
was er helemaal niets te koop.

weet U wat U heel vaak hoorden
moppen van het personeel
want van al hun mooie beitels
bleef niet een spoor van heet.
met die klompen reparatie
allemaal stenen in dat hout
steeds moest men de beitels slijpen
ja dat zat er behoorlijk fout
en toch zat er nog wat anders
want al werd er niets verdienstelijk
waren die heren steeds toch vrolijk
door hun werd er niet gegrijsd
want heel stiekum diep verborgen
stond bij hen de radio
klandisclie zat men te luisteren
want het ging maar zo of zo.

of de oorlog was ten einde
dus zij luisterden wat graag
naar berichten die er kwamen.
en sleeds kwam bij hen de vraag
zeg hoe is het met de oorlog
en waar zijn de Russen nou
horen er al Amerikanen
komt de vrede nu al gauw
en speelt in '45
klonk het door de ether heen
de Duitsers gaan nu capituleren
alles was loen op de been
de radio kwam uit de kelder
er was geen onderduiken meer
ieder een die mocht het horen
de Duitsers gingen aan de ismee.

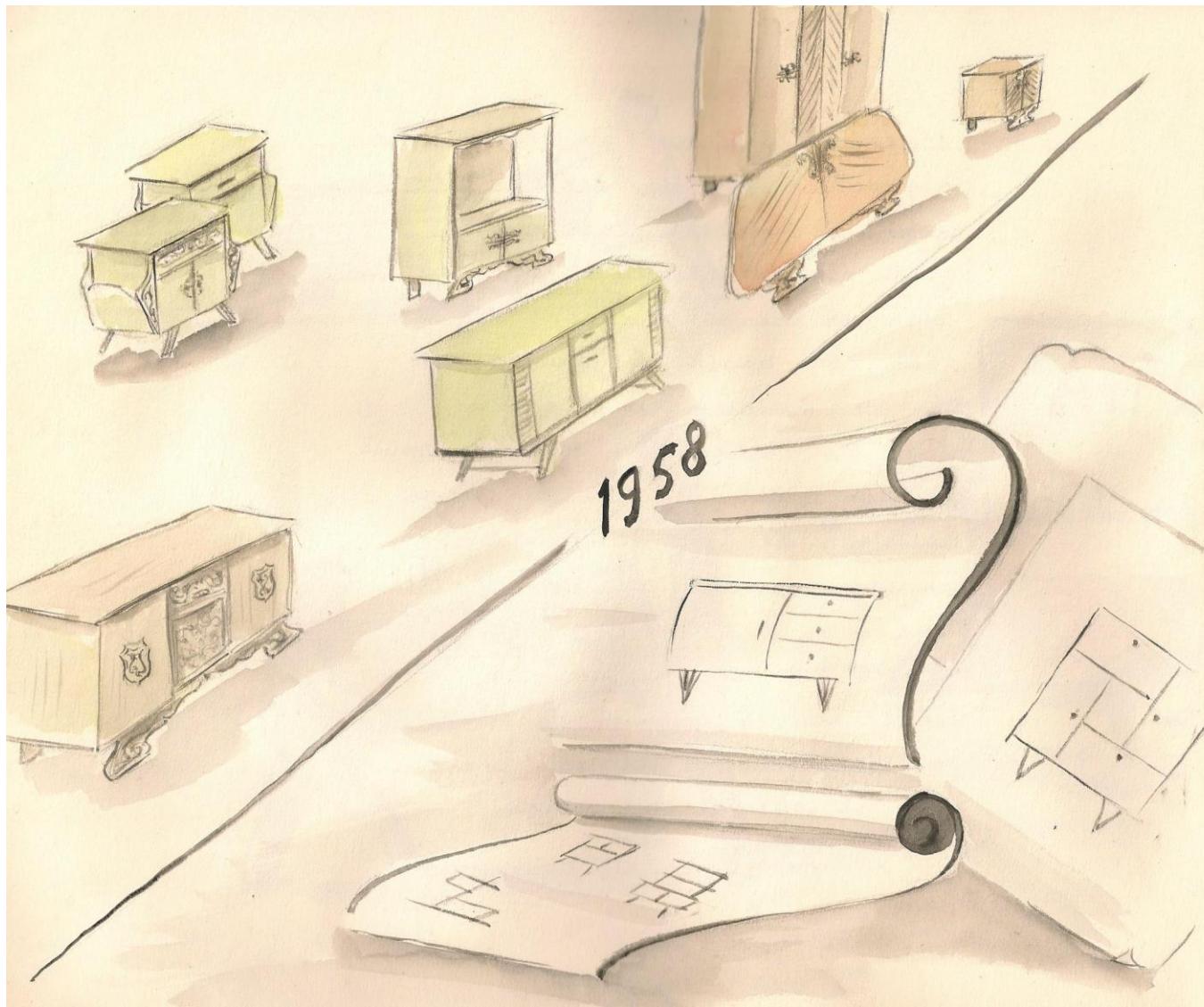
dat was 't einde van de crisis
in de klompenmakerij
de bieken gingen naar de houten
't personeel was reuze blij
en zo kon men weer beginnen
ieder op zijn eigen plaats
aan de bank of aan machine.
ieder reed zijn eigenschaps
de jongens die in Duitsland zaten
kwamen ook weer gauw terug.
de klanten gingen weer aan 't hopen
zo ging alles ook weer vlug.
niemi modellin ging men maken
alle soorten kwamen uit
kasten, dressoirs en ledikanten
men verziende weer een duik

ooh de zaak die werd veranderd
het kantoor dat werd vergroot
mooie ramen kreeg de gevel
en het dak een nieuwe goot.
mooie letters sierde daarna
ooh de gevel van het pand
Tima aan de linkerzijde
meubelen aan de andere kant.
ooh het dak dat kreeg verlenging
neel nek dat werd omgekeerd
zoen dat olliemal gebouwd was
Liep die hele zaak gesmeerd
moet ik nu nog meer vertellen
hoe het gaat de laatste tijd
allijd nog voldoende werk
alle meubelen raakt men knijpt.

't personeel is niet zo groot meer
als dat 't voor de oorlog was.
maar het maken tegenwoordig
gaat ook zo ontzettend ras
als men denkt ze gaan beginnen
gaat het haast de deur al uit
als de meubelmaker klaar is
gaat het aankonds naar de spuit
en zo gaat het bij de Tema
alles op de lopende band
vandaag verbricht het met de Allo
morgen is het bij de klant
ik wil het hier nu maar bij laken
verder kan ik nu niet gaan
wat de toekomst u zal brengen
moet ik open laken staan.

Meyne Heren, dat 't U goed ga
ls de wens van 't personeel
als het goed gaat in uw zaken
krijgen wij vanzelf ons deel
denk aan 't spreekwoord U geschenken
boven de ingang van 't kantoor
dat by rust de zaak gaat roesten
en U loopt op 't dode spoor
was opecht in al uw zaken
blijft zo gaan zo als U begon
als een ieder 'steeds zijn leel geef't
schijnt voor U altijd de zon

het tegenwoordige personeel:

G van Pruisen

W.F. Onderdijk

C.J. Sanders

J.C. de Keizer

M.M. Alblas

B.de Vrie's

A.C. Sijl

C. Stolker

B. Alblas

A.J. Versluis

A.H. Alblas

G.W. de Wit

W.van de Bas

T.A. Alblas

J.van Gils

P.van Erk